

Nr. 33.

A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Költ Bétsben, Pénteken Aprilisnak 24 dik napján
1801-ik esztendőben.*

B é c s.

Tekint. N. Csongrád Vármegyének első All. Ispánnját Tek. *Horgosi Kárász István* Urat, mind személyes virtusaira, mind azon sok érdemekre nézve, a' mellyeknek különbkülömbféle történetekben a' Haza és uralkodó Fejedelem eránt szembe tűnő probáit adta, minden taksa fizetés nélkül, Királyi Tanácsosi titulussal méltóztatott Fels. Urunk kegyelmessen meg tisztelni,

Buda, 19-ik Aprilis.

Az Ország' fő hadi Komendánsa B. *Alvintzy* ö Exc.ja, a' Neustadti multraról ide, vissza érkezett.

K k

Ő Császári Királyi Felsége, *Melas* Lovallág Generálissát, Cseh Országi Komendánszá nevezni, és helyébe Gen. G. *Sztárayt* Græcbe rendelni, az Olofz Országi Komendánságot pedig Gr. *Bellegarde* Generálnak adni, kegyelmesen méltóztatott.

Magyar Országgra a' következő Feldmarschallientenántok és Generálmájorok neveztetettek ki, és Komendanssi szállásokon, — mint Oltály Generálisok: Gr. Gyulay Budánn, Baró Simbschen Essekenn, Maylandi Ferdinand Fő Hertzeg Sopronyban, Gr. Meerfeld Posonban, H. Hassiai Homburg Wátzonn, Lotharingiai Jos. Hertzeg Szegedenn, Lusignan Temesvárt — mint Brigadérosok: B. Löwen Pestenn, B. Roschovszky Pétsenn, B. Revay Essekenn, B. Dinersberg Veszprimben, B. Wolfskehl Közegenn, Gr. Kollonits Posonban, Gr. Frenell Nagy Szombathban, Gr. Grüne Kassánn, Gr. Elzterházy Pál Gyöngyösön, Wilhelmi Nagy Váradonn, B. Piláti Szegedenn, B. Festenberg és Frimont Temesváronn, lélnek.

* *

A' Koppenhágai véres tengeri ütközetről, a' mely Apr. 2-dikánn történt, és az azzal öszfűköttelve lévő egyéb Északi Európai környülállásokról, ilyen jegyzéseket teszen egy Német Országi közönséges levél: — „

„Az Orosz Császár' hirtelen való halálának híre a' 2-ik Aprilisi ütközet' után érkezett meg Koppenhágához, mikor már fegyvernyugvás vólt. Ha tsak egy kevés idővel hamarább érkezett volna, kétség kívül meg mentett volna sok Dánusokat és Anglusokat rész szerént a' haláltól, rész szerént a' sebekben való kinlódástól. — Egy szempillantatban (mondhatni) hogy az egész világ figyelmetességit Pétersburgra vonta egy hirtelen tör-

ténet. Sokat fog ez, bizonynyal változtatni a' politikánn, de nem egyfzeriben; az ujj Orosz Császár bölts tsendességétől azt lehet vánni, hogy semmi hirtelen való és erőszakos lépést nem fog, valamint előre, ugy hátra felé is tenni." — „Az Özvegy Császárné szomorúsága (így írnak a' Pétersburgi 25 dik Mártz. tudósítók) határ nélkül való. Tegnap férje' holt tétemeinek meg-szemlélésére ment a' szomoru özvegy, a' Mihály palotába, a' hol a' holt test ki vólt nyugóztatva, de csak fok befzédgye után nézhette meg, minthogy nem akarták meg mutatása által szívbéli sebeit nevelni.“

A' Dánus Udvar és az Anglus hajós fereg' vezére Apr. 8 dikánn, 14 héti fegyvernyugvást kötöttek együtt, ugy hogy 14 napokkal előre tartozzon jelentést tenni a' másikonak, a' melyik a' tsatázást ujjanton el akarja kezdeni. Mik légyenek a' fel tételek, ez után fogjuk meg tudni.

Rigába olyan hír érkezett vólt Pétersburgból Apr. 1 ső napján, hogy I. ső Sándor Császár, a' portékáknak az Orosz Birodalomból való ki vitődhetéseket meg engedte, és az Anglus hajóknak az árestom alól való fel oldoztatásokat is meg fogja parantsólni, mihelyest a' Dánus és Swéd hajók az Angliai kikötőhelyekben az árestom alól hasonló képpen fel oldoztatnak.

Olosz Ország.

Nem rég irtuk vólt, hogy a' napokban egy Anglus hadi hajós fereg, minekutánna a' Francia ország és Nápoly között folyó ujj környül-állásokat meg értette vólna, ellenséges módon kezdette légyen magát viselni, a' Nápolyi kikötőhely torkát el állotta, a' bé menni akaró hajók utját el zárta, 's több e' félek. Most azt olvassuk a' Mártzius' 26 dikáig szolló Nápolyi levelekből, hogy mihelyest a' Déli Olosz országai

Frantzia tábor' vezére *Murat*, meg értette, hogy az Anglus hajós sereg Nápoly előtt meg jelent legyen, és ott némely eledelek' nemével, nevezetesen kétszer fülttel (*Zwibackal*, hajósok - kényerivel) terheli hajóit, azonnal útnak indította Toskanából seregeit, és a' Neápolisi határok felé kezdett azokkal nyomálni. El távozván azonban közben az Anglus hajós sereg a' Nápolyi partok mellől, 's-az alatt a' békeesség kötés is meg készülvén, a' Frantzia seregek is ujjanton meg állapodtak. —

Hanem más felől (a' mint ezt a' megjegyzést maga a' Bétsi Udvari Ujjság is elő hozza a' Párisi *Moniteur*ből), Frantzia Generál *Soult* egy iz ezer emberekből álló sereggel, a' Nápolyi Királlyal való békeességnek meg-készülése után negyed nappal, a' mint látszik valamely titkos czikkely szerént, a' *Murat*' táborától útnak indult, hogy a' Neápolisi földönn, *Otranto*, *Taranto*, és *Brundisium* városaikat és vidékjeiket, el-foglalja.

Hozzá kezdvén a' Frantziák az elő felé való nyomuláshoz, a' Romai Országglófszék ilyen végzést hirdettetett ki: — „

„Megfontólván azt, hogy az idegen seregeknek a' Pápa Ő Szentsége taitományainn való keresztül utazása, némely helységeknek igen súlyos költséget okoz, a' mely helységek t. i. az ő fekvések szerént az utakhoz közelébb esnek; 's-azokat a' szüntelen való requisitziókat is, a' melyeket ez a' fegyveres nép eleitől fogva tett, és gyanitható képpen még ez után is sokaig fog tenni; parantsóltatik, hogy ezen meg eméltő költségből közönséges felosztás által az egész Státus egyformálog részesüljön, hogy ez szerént egy helységnek se lehessen a' másika felett való terheletésre nézve, panaszolkodásra való alkalmatossága. “

A' Lorettói boldogságos Szüz-képet ilyen nyilatkoztatás mellett küldötte *Bonaparte* Első Konzúl vissza a' Pápához: — „Abban az időben, mikor az a' Kép Lorettóból el-vitetett, az előre való vigyázás kívánta azt, hogy el vitet-
tessék, minthogy a' nép azzal, támodás' és lár-
ma' gerjesztésnek eszközéül élhetett volna.

Az isméretes tudós *Dolomieu*, már meg-érke-
zett, a' Nápolyi fogságból való ki-fzabadulása
után, Florencziába.

Azt sugdossák egymásnak a' Cisálpínai haza-
fiak, hogy az ő Első Konsúljokká gyanítható kép-
pen *Bonaparte Lucian* fogna valószítni, a' ki most
Madridi Frantzia Követ,

Nagy Britannia.

A' Parlamentomban már régegn igéri *Jones* nevű
tag, hogy egy beszédet fog az *El-Arischi* Ca-
pitulátzióknak félbe szakadásáról tartani, hanem,
most a' Király' betegsége, majd ismét egyéb kör-
nyüállások által mind eddig meg akadályozta-
tódott céljában. Mártzius 27-dikénn el mondot-
ta végezetre ő is, a' mit el mondani jónak gon-
dolt. Elő hordotta azon könyüállásokat, a'
mellyek a' Parlamentom házaknak most egy majd
más tagjaitól, a' Ministerekre nézve, már
sok ízben elő mondattak. Végezetre ilyen
meg-jegyzést tett: — „Valyon mi, nem tulajdon
hibánk által adtunk e', ugy mond *Jones*, a' mi-
dön azon capitulátzióknak bé tellyesedését meg
akadályoztattuk, alkalmatosságot *Bonaparténak*,
arra, hogy hozzá hasonlíthatatlan táalentumai ál-
tal véghez vigye, a' mire sem Nagy Sándor,
sem *Tamerlanes* elnem juthattak, hogy t. i. Indiát
Egyiptomból hódoltatván meg, a' mi uraságunkat
ottan fel forgassa, &c? —

A' *Jones* beszédjeit, a' vólt hadi Minister *Dun-
das* czáfolta-meg — utoljára azt sem felejtven-

el szemére hányni, hogy nagyon meg bántja Jones Ur a' maga hazafiui tulajdonságát, ha Bonaparténak e'féle példákat ad elzire (t. i. mint Tamerlanes, 's mások) a' kiknek nyomdokokat külömben is igen hajlandó követni Bonaparte.

Sheridán felkapván *Dundásnak* ezen megjegyzését, rész szerént Bonapartét sajnálotta, hogy néki Jonestől kelljen tudománt hallani, rész szerént pedig magát Jonest, hogy nagyon el késett legyen azzal, hogy Bonapartét példákkal oktathassa.

Jeles, hogy *Tallien* éppen ekkór a' Parlamentumnak karjában lévén egy *Scott* nevü Londoni Prokuratorral jelen, ő is matériát szolgáltatott *Sheridánnak* egy értegető megjegyzésre. Az egy idővel ez előtt elfogott Egyiptomi Frantzia levelekben azt is olvastuk volt, úgy mondez, hogy *Talliennék* is ki vezett legyen Egyiptomban az egyik szemek. pedig mostan is két egészséges szemekkel néz le amonnet a' karból ide réánk, mint e' felől mind azok a' tiszteletreméltó tagok meg gyözhették önnön magokat, a' kik véllem együtt az ő látogatására ott fenn a' karban járanak. — Kérte továbbá *Sheridán* az ujj Ministert *Addingtont*, hogy mutassa meg azt, hogy nem egészen függesztette legyen fel a' maga tselkedeteinek tsapósínorját a' régi Ministereknek mustra adásától, és a' maga hatalma által, az ő töllök ejett hibákat ne takargassa. —

Minister Hawkesbury nem botsátkozván abba belé, hogy valyon Egyiptomban hagyta e' *Tallien* egyik szemét, vagy nem — tsak azt jegyzette meg *Addington* Ministernek képében, hogy sem ő, sem pedig a Collegái, bizonyoson nem fognak ugyan, idegen kezeknek (a' régi Ministereknek) eszközeik lenni : de azonban tartozkodás nélkül ki nyilatkoztatják magok felől azt is, hogy ők a' régi Ministereknek a' Jákobinisz-

mus' ki-irtásában meg-bizonyított törekedéseiket, valamint szintén azon princzipiumokat is, a' melyek szerént ők ezen háborut, mind ez ideig folytatták, tökéletesen helybe hagyják." — Azonközben, Minister Hawkesbury is oly értelemben lenni jelentette magát, hogy igen is, illendő és szükséges dolog a' Parlamentom' elejébe terjeszteni az El Arischi Capitulatziót illető papirosokat.

Pitt Ex Minister ilyen értelemben vólt : — „En. úgy mond, az által, hogy Minister koromban ezen papirossoknak a' Parliamentommal való közöltetésekkel ellenzettem, most pedig azt magam is szükségesnek lenni állítom, telyefféggel nem alacsonyítom meg magamat. Az ólta t. i. olyan környülállások adták magokat elő, a' melyek egészízen más formát adtak a' dolognak, és ezen papirossoknak közönséggé való tétettetésekkel kívánnyák. Ilyen környülállás a' többek között, hogy a' Frantzia Országglószék az ólta már külömben is közönséggé tétette a' kérdésben lévő El-Arischi Capitulatziót illető irásokat.

Francia Respublika.

Generál *Macdonald*, a' ki az utólsó táborozásra a' mult télén egy Frantzia sereget a' rengeteg havasokon *Déli Tyrolisra* Helvétziából vezérlett vólt által, *Koppenhágába* rendeltetett Követnek *Bourgoing'* helyébe : e' pedig a' *Swéd* Udvarhoz rendeltetett *Stockholmba*.

Az egyik Párisi Ujjság azt írja, hogy a' Londoni Kurir nevü Ujjságnak egyik írója, *Montlosier*, valamely különös követségben, Párisba érkezett legyen. — —

A' *Kabinét-kultsa* nevü Ujjság így ír : — „A' mostani Frantzia Országglószék, erősebb lévén, hogysen nemes indulatú is ne kívánna lenni, mint hallatik a' hazából ki ment Princzeknek, és az

öket követett Emigránsoknak sorsok iránt is gondoskodni kezdett már, 's mondják, hogy a' Spanyol Udvarral együtt arra láttatna czélozni, hogy valamely sziget rendeltetődjön ki ezeknek számokra.

Mindenek előtt dudva lévő dolog Párisban már most az, hogy az Angliai Országglófszék a' Gróf Cobenczel ezközlése által tette legyen a' Frantzia Országglófszéknel a' békefféges ajánlásokat; és nagy reménség kezd lenni ahoz is, hogy Párisba minden oránn egy Anglus rend kívül való Minister fogna a' békefféges alkudozások végett meg jelenni. —

Miként lehesse a' Pitt Minister' helyébe következett Ministerről, Addingtonról, az ő békefféges hajlandósága iránt gondolkodni? ezt igen nagy vakmerőség lenne minden apróság beszédekből meghatározni akarni. — Ő maga a' napokban, midőn hallotta volna, hogy a' Parlamentom' Alsó házában valamelyik tag azt mondaná az ujj Ministerek felől, hogy ezek is tsak az előbbeni Ministerek' tanítványaik, és a' hadakozásnak félbe szakasztására 's - a' Frantzia Respublikával való meg békéllésre az ujjaknak is tsak annyi hajlandóságok volna, mint a' régieknek — erre megszollalt Minister Addington, és ilyen nyilatkoztatást tett a' békeffégre nézve maga felől: — „A' mi a' bekefféget illeti, ugymond, az a' felett folytatandó alkudozásokban leg kissebb tekintettel sem fogunk lenni arra, hogy Frantzia országban minémü Országglás módja legyen. Ha a' Király ő Felsége a' Frantzia Kormányfzékben is a' magáéhoz hasonló békefféges hajlandóságra talál, ugy lehetetlen, hogy az alkudozásoknak jó végek ne legyen. Ellenben, ha a' Frantzia Országglófszék olyan fel tétéleket akarna előnkbe irni, a' mely a' Nagy Britannia' betsületével és javával, együtt fenn nem állhat, így bizonyos kétségbe hozhatnók azt, hogy az Első Konsúl igazán ohalytsa a' békefféget.“

A' Frantzia Státus Tanáts, a' '9-dik' eszten-dőnek 3-dik negyed részében, a' következő 27 va-lóságos Státus Tanátsosi foglalatosságban lévő, és 12 egyéb külömb külömb féle dolgokban járó személyekből áll, u. m: — , 1) A' valóságos Sta-tus Tanátskozással foglalatoskodók, ezek: Bou-lay, Berlier, Emmery, Portalis, Real, Thibau-deau, Röderer, Benezech, Cretet, Fourcroy, Fran-cois, Regnaud, Shée, Defermond, Barbe Marbois, Devaines, Duchatel, Regnier, Lacuée, Dejean, Marmont, Petiet, Fleurieu, Champagny, Najac, Redon, Truguet; a' kik között 6 a' Törvények osztályába, 7 a' belső dolgok' osztályába, 5 a' Finantziájéba, 4 a' hadi dolgokéba, 5 pedig a' tengeri dolgok' osztályába tartozók. — 2) A' külömb-külobmb egyéb rendkívül való dolgokban foglalatoskodó 12 Státus-Tanátsosok pedig ezek: Bernadotte, ez a' Napnyugoti tábor' fő vezére; Caffarely, ez Bresti tengeri Préfektus; Chaptal, ez Belső Minister; Dubois, Girondei Préfektus; Ganthaume, ez most Egyiptom felé jár valahol egy kisded hadi hajós sereggel; Jollivet, ez az ujj Rénusi 4 Departamentomokban Közönséges Bízto; Miot, Corsikai Közönséges Administrator, Moreau-de-Saint-Méry, Pármái Követ; továbbá, Bonaparte Josef, Lescaulier, Gen. St. Cyr, és Brune, a' ki most érkezett az Olosz Orizági fő vezérségből vissza, és még sem a' rendes sem a' rendkívül való Tanátsosi foglalatosságba bé nem lépett. — (Tudnunk kell a' Frantzia Státus Ta-nátsosokról azt, hogy a' Konsulok minden esz-tendő-negyedre ujjanton ki szokták nevezni a' Státus Tanátsosokat.)

Az az Itélő-szék, a' mely Aprilisnek 1-ső napjától fogva azoknak a' személyeknek meg-ité-lésével foglalatoskodott, a' kik az Első Konzult az utzánn egy mesterséges hordónak fel-lobban-tása által a' világból ki akarták óltani, már ki mondotta ezen személyekre az ítéletet. Tsak ket-

töt, u. m: egy *Carbon*, és *St. Regent* nevűt ítélte halálra. Ezeken kívül még 14 vádoltatottak voltak jelen, u. m: 8 férfi, 6 asszony személyek. Ezek minyájon rész szerént rövid ideig tartó fogságra, vagy kevés pénz fizetésre íteltettek, rész szerént mint a' bűnben nem részesek, szabadon bocsátattak. Colin, Guillonx feleségestől, és egy Duquesne nevű volt Pap hasonló képpen feleségestül, továbbá Vallon és Beaufort nevű asszony-emberek 3 hónapig tartó fenyítő ház béli fogságra büntetettek, csak azért, hogy reájok bizonyosodott, hogy egy idegen személyt tartottak dugva a' hazoknál, a' nélkül, hogy a' hol illet, jelentést tettek volna felöle. Még egy más Colin nevű (orvos) is 300 Frankoknak fizetésére büntetett, azért, hogy ő gyógyította azt a' *St. Regentet*, a' ki a' szekérnek fellobbantásakor maga is a' puskapor' erejétől egy kapufélhez tapattatván, meg lebeszedett, 's még is ötet el nem árulta.

Carbon és *St. Regent*, veres ingben exequaltatnak. Nem felette ijedtek meg halálra való ítéltetődéseken, és csak azt kérték mind ketten, hogy 24 ora alatt exequaltatódjának.

A' Rénusi tábor' bal szárnya a' Grenier' vezérlese alatt Mártz. 25 dikétől fogva erőssen kezdett haza felé a' Rénus mejjékire nyomúlui 3 osztályokban, Bonnet, Legrand, és Ney Osztály Generálisoktól vezéreltetvén. Ez a' sereg 30 ezer fegyveresekből áll, és kivált a' lovassága igen vállogatott. Azt vették pedig észre felöle, hogy a' Rénus alsó mejjéke felé Északra közelit, melyből azt hozzák ki az ahoz érteni akarók, hogy a' Holláudiában lévő fegyveres seregekhez akarja magát tsatólni. Azt is írják továbbá, hogy egy idő óta sokkal nagyobb számba neveltetett legyen ez a' Grenier alatt lévő szárnya a' Rénusi tábornak, mint az előtt volt.

A' Politziai Minister azt tétette közönséges-

sé, hogy a' Puy de Dom Departamentoma béli Préfektusnak ajtaja elibe Mártz. 29 dikénn éjjszaka, 98 katoná puszkákat tettenek légyen le, azokhoz kivántató töltésekkel, bajonétokkal, és egy irással együtt, a melynek nevezetlen irói, olyan ki nyilatkoztatást tesznek benne, hogy ők akkor szerzették vólt a' magok védelmezése végett azon fegyvereket, a' mikor Frantzia országban a' népnek tsak egy részét tartotta oltalom alatt a' törvény, u. m. a' Revoluziónak hánykodása alatt: most pedig már, minekutánna a' 18 dik Brumaire azoknak a' nyughatatlan időeknek véget vetett, és az országlás egyenes és állandó sinormérték szerént foly, nintsen többé szükfégék azokra a' fegyverekre.

A' Moniteur ki-hirdette, hogy a' Reis Effen-di Konstantzinápolyban, már hivatal szerént való nyilatkoztatást tett légyen az iránt, hogy a' Török és Frantzia hadi fogjoknak egymásért, lejendő költsönös ki-tseréltetődések a' Porta által Fébr. 23 dikánn vég képpen meg határozottatott légyen; a' Frantzia Generálisok és egyéb főrangu Frantzia tisztek, Fébr. 26 dikánn már visszafizis kapták szabadságokat; és *Menou* fő vezérhez Követ küldetett el Egyiptomba egy hajónn, a' ki a' Török fogságban lévő Frantziák' laistromát néki meg vigye.

Egy *Strasburgi* tudósító eképpen írt a' Rénusi tábor' állapotjáról Fébr. 7 dikénn: — „Itt minden nap útoznak a' Rénusi tábortól jövő fegyveres csoportok kerefztül; és még sem állapotván, Brest, Belgium, vagy Hollandia felé folytatják útjokat. Leg többen takarodnak Hollandia felé. Az egész Rénusi tábor, bizonyos részekre való osztlásban foglalatoskodik, a' mellyek közül, ki Délre, ki Napnyugotra, ki pedig Északra vezéreltetik az Osztály Generálisok által. Hanem, le felé a' Rénus mellett leg nagyobb számmal szemléltetnek a' csoportok, a' tábornak ed.

dig úgy neveztetett jobb szárnyától a' balhoz takarodni; öt fél Brigadák adattak azon szárnytól ehez, és ez már most igen meg-erősített. Mi legyen véle a' czelozás? nem tudhatni még eddig; azt láthatni, hogy egy része Hollándia felé közelit, a' más részének pedig *Landau* és *Köln* között rendelettek ki a' meg-szállásra való vidékek, a'hol mind addig nyugodni fog, míg a' Sèkularizálásnak munkája a' Rénuson innen való Német tartományokban, végre halytódik. A' *Lecourbe*' fő hadi szállása, még Apr. 30 dikára várattott vizsza *Breysgauba* *Freiburg* várossába. Maga *Lecourbe*, minekutánna a' még vezérlése alatt maradott csoportokat, *Breysachonn* és *Báseleonn* keresztül *Frántzia* országnak belső részeire, fél Brigadánként széljel küldözi, maga az után *Páris* mellett fog meg telepedni, a'hol egy falusi jofzágot vett nem rég.

* * *

Olvasni lehetett a' közelébb költ *M. Kurir*-ban azon *Kötésnek* summás *Czikkelyeit*, a' melyek szerént a' *Frantzia* *Respublika* és ö *Neapolisi Királyi Felsége* között a' békeség lábra állittatott. Mostan közöljük azt itten, egész formája's valósága szerént a' mint a' *Párisi Moniteur* nevezetü ujjság hirdeti: —

„*A' Frantzia Respublika*' *Első Konsúlja* és ö *Két-Siciliai Királyi Felsége* között való *Békesseg Kötés*.

„*A' Frantzia Respublika* *Első Konsúlja*, a' *Frantzia nép*' nevében, és ö *Két-Siciliai Királyi Felsége*, egyenlően ohalytván a' két *Státusok* között való hadakozásnak véget vetni, mint teljes hatalmu *Ministerjeiket* ki neveztek, t. i. a' *Respublika*' *Első Konsúlja*, a' *Frantzia nép*' nevében, *Alquier-Mária-Károly-János* hazafit ö *Siciliai Felsége* pedig, *Oberster Micheroux* *Antalt* a'

Sz. György Kir. 's a' Sz. Anna Orosz Cs. Rendnek első szakasz béli Vitézét, a' kik is a' magok tellyes hatalmokról való bizonyosság leveleiket egymástól által tserélvén, a' következő Czikkelyeket határozták meg:

1) *Czikkely.* Békekesség, barátság, és jó egyetértés fog a' két Ország között uralkodni. Minden szárazon és tengeren való ellenségeskedés, végképpen megszűnik a' két Hatalmasságok között az napságtól fogva, a' mellyenn a' mindkét részről megerősített békekesség alku levél ki-tseréltetik; és minekutánna a' Fébr. 18 dikán Folignóban kötött fegyvernyugvás egészen és tökéletesen végre halytatik.

2) *Cz.* Az olyan szövetség-kötések vagy más akárminémű Egygyezések a' mellyek a' jelen való békekesség alkuval ellenkeznek; egyszerre megszünnjenek, és olybá tartassanak, mintha nem is lettek volna.

3) *Cz.* Nápoly Országának és Siciliának minden kikötőhelyei bé lesznek zárva, az Anglus és Török hadi és kereskedő hajók előtt, valameddig mind a' Frantzia Respublika és Anglia között, a' Békekesség egészen helyre nem áll, mind az Északi Hatalmasságok, főképpen pedig az Orosz Birodalom és Anglia között, a' haborúságok le nem tsendesednek. Ellenben pedig, a' nevezett kikötőhelyek, minden Frantzia Országgal szövetségben lévő Udvarok, valamint szintén, az Északi Hatalmasságok és az Orosz Birodalom hadi és kereskedő hajói előtt is, mindenkor nyitva lesznek. Ha pedig ezen kötésnek az a' következése találna lenni, hogy a' Nápolyi Király Ő Felsége Birtokait, az Anglus vagy a' Török seregek és hajók megtámadnák, arra kötelezi magát a' Frantzia Respublika, hogy az Ő Felsége rendelésére, és kívánsága szerént, annyi sereget küld bé Nápoly Országába, a' mennyi segítő sereg fog az Orosz Császár Ő Felsége részéről is oda küldtetni.

4) Cz. Ő Felsége a' Nápolyi Király, örökösön le mond, mind magára, mind Országának következő Örökösöire nézve, elsőben is, az E be szigetében lévő *Longone* kikötőhelyéről, és mindenről a' mit ebben a' megnevezett szigeten bír; másodszor pedig, a' Toskánai Nagy Hertzegségben lévő birtokairól, és azokat 's úgy, szinte a' Piombínoi Hertzegféget is, a' Frantzia Kormányfőeknek a' szabad tétzése szerént való velek bánásra, által adja.

5) Cz. A' Frantzia Respublika és ő Siciliai Felsége kötelezik magokat, hogy mind azokat a' jószágokat, jövedelmeket, postékákat, a' melyeket ezen háborúnak folyta alatt egyik a' másika' országa béli hazafiaktól és lakosoktól el foglaltak vagy le-tartóztatnak, azoknak vissza adják, és az őket illethető minden jusokba vissza helyeztetik őket.

6) Cz. Végezetre, hogy mind azoknak a' magános szerentsétségeknél nyomdokaikat, a' melyeket ez a' hadakozás maga után hagyhatott, el lehessen enyésztetni, és hogy a' vissza állított békeesség olyan állandó fundamentomra helyeztetődhesse, a' milyent nem egyébként, hanem csak a' minden megtörténteokről való tökéletes el felejtkezés által, lehet remélni: a' Frantzia Respublika el áll mind azokonn a' tetekennél fundáltatható üldözésektől, a' melyekért panaszra való okai lehetnének; a' Király is hasonlóképpen, jóvá tenni akarván azokat a' szerentsétségeket, a' melyeket a' Státuffában előfordult zenebonák okoztak, kötelezi magát, ezen Kötés' költsönös kitseréltetésének napjától fogva számlalván három hónapok alatt, 500 ezer Frankoknak le fizettetésekre, a' melyek azon Frantzia hazafiak és Agensek között fognak kiosztattatni, a' kik a' Nápolyban Viterboban, és Déli Olosz országnak egyéb vidékeinn, a' lakosok által gerjesztetett zürzavarnak, különös áldozatai voltak.

7) Cz. Ő Siciliai Felsége kötelezi magát, hogy mind azoknak a' jobbágyainak, a' kik nem üldöztek, ízámkivetésbe nem küldettettek, és a' kik az önként való ki vándorlásra nem egyéb által, hanem tsak a' Frantziákra való tekintetből kényszerítettettek, a' hazajokba való visszafatérést és javaiknak vissza adattatását meg engedi. Hasonló képpen igéri ő Felsége, hogy mind azok a' személyek, a' kik ki nyilatkoztatott vélekedéseikért mostan még fogságban vagynak, haladék nélkül szabadon fognak bocsáttatni.

8) Cz. Ő Siciliai Felsége kötelezi magát, hogy azokat az álló és felett képeket, 's egyéb mesterség' ritka műveit, a' melyeket a' Nápolyi katonaság Rómából el vitt, a' Frantzia Respublikának vissza adattya.

9) Cz. A' jelen lévő Kötés, a' Batava, Cisalpínai, és Lyguriai Respublikakkal is közönségesnek lenni, ki hirdettetik.

10) Cz. Ez a' Kötés helybe hagyattassék, és ki is tserélteffék, leg feljebb harmincz napok alatt.

Készült és aláíratott Florentziában, Germinál 7. dikénn, a' Frantzia Respublikának 9 dik esztendejében (Mártz. 28 ikánn, 180. ben).

Aláírták: *Alquier, Micheroux Antal.*

* *

Szatthmár mellől ilyen érdeemes verseket vettünk:

Alexandra Pawlowna, született Orosz Nagy Herceg Afiszony, Jósef Magyar Országai Nádor Ispány Ő Királyi Fő Hertzegsége, el felejtethetlen kedves élete Párjának leg szomorúbb halálára.

Tengered öblének, mellyet nevezünk Feketének,
Bús Duna búval eredj, bús Feketébe feredj.
Gyászos Euxinnal zavarodj gyászt közleni, kín-
nal,

Nyögve vizébe merülj, jajt ki zokogva terülj:
Náisaid hintnek Cyprust, ha Budára tekintnek,

Itt leve most az öröm, kétszerezéssel üröm.
Fényleni már szünik jaj! az Észak' tsillaga tűnik!

Észak' hajnala vált hajnal előtti homályt.
Halni leányt szüljön, töllünk Astræa repüljön,

Köztünk nem lehet ez: Mennyei végezet ez.
Szép Pawlownánkból Astræát néztük Anyánk-
ból,

Oh! kedves nevezet, melly zokogásra vezet.
Élete Alomnak tettzik két Birodalomnak

Jaj! be hamar 's szaporán múlt az el, Oh!
be korán.

Illy vad frigységtek Párkák lehet e' nyereségtek,

Most kezetek fonalat vágni, botolva szalatt.
E' szomorú metzés; De nem: inkább Isteni
tettzés,

Hány Fejedelmi szemet könny özömökbe
temet.

Nem leli vig helyét Magyarok Fejedelme. [Ki
mellyét

Búval epefzti: halál mert Hitesére talál.

Napjai Párjának szempillantási valának,

Vólt maga tsak tünemény, gyenge virági
remény.

Bút Buda szór széljel, Béts, Petervára, veszéljel

Küzködik. Olyat el ejt, kit soha el se felejt.

Czárnénak Czárnak mély Gyász e'. Muszka ha-
tárnak

Térein is Siralom hallatik aggodalom.

Oszlopot, illy okból emel, a' szív, a' Magyarok-
ból.

Jó'sef! részt viselő bánatot ád ez elő.

A' Magyar él: Elj hát Magyarok' Hertzegje, tse-
relj hát

Fényt ködödön, teleden, vig napot Éjjeleden.

Maróthy Károly